บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

ลูกไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงแบบขังคอกในช่วงอายุ 6 สัปดาห์แรก ทั้งที่เกิดจากตู้ฟัก และแม่ฟัก เมื่อให้อาหารสำเร็จรูปของลูกไก่เนื้อ (มีโปรตีน 21%) มีการเจริญเติบโตดีกว่ากลุ่มที่ได้รับอาหารสำเร็จรูปเจือจางด้วยปลายข้าวหรืออาหารโปรตีนธรรมชาติจำพวกแมลงผสมกับปลายข้าวอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากไก่กินอาหารได้มากกว่า ทำให้ได้รับโภชนะจำพวกโปรตีน ไขมัน และเยื่อใยสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม และยังมีผลต่อเนื่องไปถึงระยะไก่รุ่นและขุนในช่วงอายุ 7-20 สัปดาห์ ที่ปล่อยให้ออกไปหาอาหารกินเองตามธรรมชาติ โดยที่อายุ 20 สัปดาห์ ไก่ที่เคยได้รับอาหารสำเร็จรูปมีการเจริญเติบโตดีกว่า แต่มีต้นทุนค่าอาหารสูงกว่า ส่วนอัตราการตายของไก่ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ระหว่าง 7.2-7.9% ในช่วง 1-6 สัปดาห์ และ 13.0-15.4% ในช่วงไก่อายุ 7-20 สัปดาห์ นอกจากนี้ยังพบว่า ไก่เพศผู้มีอัตราการเจริญเติบโต และอัตราแลกน้ำหนักดีกว่าเพศเมีย รวมทั้งมีอัตราการตายต่ำกว่าด้วย

อย่างไรก็ดีในการนำผลจากการทดลองนี้ไปส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ในทางปฏิบัติ ควรแนะนำให้อาหารสำเร็จรูปแบบเจือจางในช่วง 6 สัปดาห์แรก โดยลดความเข้มข้นของโภชนะในอาหารลงตามช่วงอายุ เพราะจะทำให้ไก่พื้นเมืองยังคงมีสมรรถนะในการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการใช้อาหารไม่ด้อยไปกว่าการให้อาหารสำเร็จรูปมากนัก แต่จะได้ผลตอบแทน (กำไร) ที่อายุ 20 สัปดาห์มากกว่า นอกจากนี้ หากเกษตรกรต้องการประหยัดต้นทุนค่าอาหาร และมีความขยันที่จะหาแมลงจากธรรมชาติมาเป็นแหล่งโปรตีนผสมคลุกกับปลายข้าวได้ ก็ยิ่งจะได้กำไรมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved